

[Henry Sørensen.]

vil sige til hr. Risgaard Knudsen i al venlighed, at vi ikke har følt os tvunget hverken under forhandlingerne i det høje ting eller under udvalgsforhandlingerne, som har haft en overordentlig stor betydning, og som også efter min opfattelse har givet et godt resultat. Men det er da rart at vide, at der er bekymring til stede hos hr. Risgaard Knudsen.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at det er helt begrundet, når vi under arbejdet har været betænkelige ved nogle ting. Men, betænkeligheden er mildnet dels ved de ændringsforslag som ministeren har stillet, og som er tiltrådt af udvalget, dels fordi situationen har ændret sig netop i den retning som jeg under første behandling pegede på. De tilstande, der rådede, da lovforslaget blev fremsat, har ændret sig ved den indskrænkning og begrænsning, der er sket af det danske laksefiskeri i det åbne hav — med det åbne hav mener jeg de nordlige dele af Atlanterhavet. Selvfølgelig har der kunnet være betænkeligheder med hensyn til, hvorledes man skulle opbygge fonden, men jeg anser den nu for et værdifuldt gode ud fra to bestemte synspunkter: dels får vi en fond, hvortil fiskerne selv yder halvdel, medens staten betaler den anden halvdel, dels er det en prøveordning. Det kan jo ikke være andet, vi har ingen særlig stor erfaring på dette område.

Jeg må måske også have lov at gøre den bemærkning, for at der ikke skal opstå rygter i den retning, at de to fiskerierorganisationer på et meget tidligt stadium har været med til at føre forhandlinger og fremsætte synspunkter angående udplantning af lakseyngel, og de har over for ministeren tilkendegivet, at de var villige til at bidrage til fonden.

Som situationen nu har ændret sig, er det vel trukket mere og mere i den retning, at fiskeriet efter laks, som jeg har nævnt, måske bliver indskrænket så meget, at der måske bliver et direkte forbud også ved Grønland; det forudser jeg personlig i hvert fald. Så må man i højere grad lægge vægt på det, der også står i betænkningen, og som ministeren har givet udtryk for under samrådet, om at tilgodese det danske erhvervsfiskeri på dette område. Det tror jeg er udmærket.

Jeg føler mig ikke utilfreds med forslaget, med betænkningen eller med de ændringsforslag, ministeren har stillet både angående lakseudsætningen og den bestående saltvandslovgivning. Jeg vil gerne anbefale lovforslaget og tilkendegive, at vi fra venstres side vil stemme for det ved tredje behandling.

Jeg havde ikke ønsket at sige så meget mere, men må måske have lov at pege på, at det ikke kan være andet, end at der i dette lovforslag er en usikkerhed, som vi ganske givet får at mærke i starten. Vi mangler nemlig erfaringerne for, hvordan vi skal gribe sagen an på en rigtig måde. Jeg tror, der vil blive mange debatter og diskussioner i det udvalg, som ministeren nedsætter. Men jeg har dog det håb, at de, der kommer med, har en del erfaring på dette område, således at vi kan få igangsat en udplantning til gavn for hele det danske fiskerierhverv.

Med hensyn til kontrolspørgsmålet skal jeg ikke sige meget. Jeg er helt enig i, at det kan være vanskeligt at kontrollere. På den anden side er det givet, at alle — og det gælder også sportsfiskerne, det har vi mange beviser for — er besjælet af ønsket om både at være med til at betale og få loven til at virke efter sin hensigt, så jeg tror ikke, at det er på dette område, der bliver så mange vanskeligheder. Men det må erkendes, at der skal foregå et stort arbejde med at opbygge den administration, der skal tilrettelægge udplantningen.

For mig at se er der også et andet vanskeligt spørgsmål — men jeg tror, det kan løses — nemlig hvor hurtigt man vil gribe det an. Skal det gå hurtigt, bliver det efter min opfattelse nødvendigt at indføre levende lakseyngel, eftersom det, som ministeren har tilkendegivet, med udklækning af æg vil vare ca. 4 år, før udplantningen kan begynde at få virkninger. Både af hensyn til den hetz, der har været fra amerikansk-canadisk side — nu sagde jeg „har været“; jeg tror nok, jeg bør rette det til „er“, for den er der jo stadig, ser vi i pressen i disse dage — og af hensyn til det efter min opfattelse mere realistiske i det, nemlig udplantningen til gavn for det danske fiskeri både i øst og i vest, tror jeg, at det er nødvendigt at vi kommer hurtigt i gang, og jeg henstiller, at det, i hvert fald af hensyn til dansk fiskeri, gøres så hurtigt, som vi overhovedet kan. Hvorledes virkningen vil blive over for